

Ola Magnell, Narcissernas Tid

Stigande sol, doftande mynta
Kvillrande vatten i kluckande frid
Tisslande trn, dem kan jag inte
Trttna p ens i min trttaste tid

Sagor av sand, ord utan allvar
Skrattar sin kos innan kylan tar vid
I Storebrors band, i brnnvinets land
I sorlet av snger som tystats i strid
Med hjrtan av plast i narcissernas tid

Tranor som lyft, bon som str tomma
Ekar som drmmar om ekoxens tid
Grenar som knckts och fortfar att blomma
I tystnadens skog som det bullrar bredvid

Fly mej en sng dr hjrtan kan landa
I upprda vatten och splittrande speed
Med motorn igng blir landningen lng
Molnet som rodnar i aftonens frid
Blir knappt en kuliss i narcissernas tid

En gng brts en tystnad, en gng revs en vall
Mot nglarnas mten vid utmarkens tall
En gng sveks ett lfte, men klagande tal
Ger ekande hnskratt i speglarnas sal

Fallande sol, rodnande tallstig
Vttarnas mummel p skymningens lid
Lysmaskens fyr, den kan jag aldrig
Bortse ifrn i en mrknande frid

Natten r bl och marelden skimrar
Vid malrtens innan kylan tar vid
Och nu blir till d p klockors niv
Tid blir till rum i en eka p glid
Fredlst antik i narcissernas tid